

Raport ewaluacyjny

Oceny Standardów Ochrony Małoletnich w celu zapewnienia ich dostosowania do aktualnych potrzeb oraz zgodności z obowiązującymi przepisami.

Cele ewaluacji:

Celem badania ewaluacyjnego było powzięcie pogłębionych informacji na temat:

1. Stopnia znajomości opracowań SOM zarówno przez uczniów, rodziców, nauczycieli i pracowników samorządowych.
2. Kompletności uregulowań wymaganych prawem w SOM.
3. Skali i stopnia zrozumienia przez uczniów sposobów zgłaszania podejrzenia krzywdzenia lub krzywdzenia.
4. Ocena poziomu skuteczności
 - 1) Wdrażanych w ramach SOM zasad i procedur;
 - 2) Działań prowadzonych przez szkołę na rzecz bezpieczeństwa małoletnich.
5. Określenie adekwatności/dostosowania standardów do potrzeb praktyki szkolnej.
6. Określenie poziomu przydatności prowadzonej dokumentacji i ewentualnie w niej braków.

W badaniu zespół ewaluacyjny szukał odpowiedzi na pytanie „**jak jest?**”

W celu zachowania zasady triangulacji badania, a także zbadania stanu wiedzy i oceny SOM zostały przygotowane narzędzia diagnozy: kwestionariusz ankiety dla uczniów, kwestionariusz ankiety kierowanej do rodziców, lista pytań do wywiadu grupowego z pracownikami szkoły, wzór sprawozdania wychowawców. Dobór i treść pytań wynikał z określonych wcześniej obszarów diagnozy oraz miał na celu określenie dalszych kierunków prac projektowych w zakresie doskonalenia jakości pracy szkoły w tym obszarze oraz ewentualne wprowadzenie zmian lub poprawek. Pytania były głównie zamknięte w celu ułatwienia analizy ilościowej i prezentacji wyników w formie wykresów.

Dokonano analizy dokumentów:

- a) dokumentu SOM opracowanego w dwóch wersjach;
- b) sprawozdań wychowawców klas;
- c) dokumentacji wypracowanej w przypadku wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”
- d) informacji zamieszczonych na stronach www szkoły.

Grupa badawcza:

Diagnozą zostali objęci wszyscy nauczyciele oraz pracownicy szkoły oraz 50 % losowo wybranych uczniów z każdego poziomu klas i wszyscy rodzice (ankiety wysłane poprzez e-dziennik).

Termin badań:

Badanie ankietowe przeprowadzono w dniach 14 – 17 czerwca 2026 roku.

Analizę dokumentów przeprowadzono w okresie: 09 – 11 czerwca 2026 roku

Metody badawcze:

Metoda sondażu z wykorzystaniem anonimowej ankiety dla uczniów i rodziców,

Metoda analizy dokumentów,

Metody dialogowe: wywiady z nauczycielami i pracownikami samorządowymi,

Metoda analizy przypadku: analiza dokumentów w przypadku wszczęcia procedury „Niebieskie Karty”

Narzędzia badawcze:

Formularz ankiety dla uczniów klas 1-3 zawierał 4 pytania, a dla uczniów klas 4-8 zawierał 7 pytań, w tym pytania wielokrotnego wyboru.

Po przeprowadzonym ankietowaniu dokonano analizy ilościowej i jakościowej otrzymanych wyników.

Formularz ankiety dla rodziców zawierał 10 pytań zamkniętych.

Po przeprowadzonym ankietowaniu dokonano analizy ilościowej i jakościowej otrzymanych wyników.

Lista kontrolna do analizy dokumentów dotyczyła 21 obszarów badawczych.

Wykonawcy:

Zespół ewaluacyjny powołany przez dyrektora szkoły w składzie:

Zespół Pomocy Psychologiczno-Pedagogicznej

I. Analiza ilościowa i jakościowa badania Standardów Ochrony Małoletnich w Szkole Podstawowej Nr 80

A. Badanie i ocena dokumentu „Standardy Ochrony Małoletnich w Szkole Podstawowej nr 80

Lp.	Zagadnienie do uregulowania	Skąd wynika wymóg	Tak/nie	Uwagi
Analiza formalnych zapisów				
1.	W standardach określone są zasady zapewniające bezpieczne relacje między małoletnim a personelem placówki, a w szczególności zachowania niedozwolone wobec małoletnich	Art. 22c. ust. 1 pkt 1 ustawy „Kamilkowej”	tak	
2.	W standardach określone są zasady i procedurę podejmowania interwencji w sytuacji podejrzenia krzywdzenia lub posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego	Art. 22c. ust. 1 pkt 2 ustawy j/w	tak	
3.	W standardach określone są procedury i osoby odpowiedzialne za składanie zawiadomień o podejrzeniu popełnienia przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego oraz osoby odpowiedzialne za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”	Art. 22c. ust. 1 pkt 3 ustawy j/w	tak	
4.	W standardach określone są zasady przeglądu i aktualizacji standardów	Art. 22c. ust. 1 pkt 4 ustawy j/w	tak	
5.	W standardach określone są zakres kompetencji osoby odpowiedzialnej za przygotowanie personelu placówki lub organizatora do stosowania standardów, zasady przygotowania tego personelu do ich stosowania oraz sposób dokumentowania tej czynności	Art. 22c. ust. 1 pkt 5 ustawy j/w	tak	
6.	W standardach określono zasady i sposób udostępniania rodzicom albo opiekunom prawnym lub faktycznym oraz małoletnim standardów do zaznajomienia się z nimi i ich stosowania	Art. 22c. ust. 1 pkt 6 ustawy j/w	tak	

7.	W standardach określono osoby odpowiedzialne za przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenie mu wsparcia	Art. 22c. ust. 1 pkt 3 ustawy j/w	tak	
8.	W standardach określa się sposób dokumentowania i zasady przechowywania ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego	Art. 22c. ust. 1 pkt 8 ustawy j/w	tak	
9.	W standardach określono się wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi, a w szczególności zachowania niedozwolone	Art. 22c. ust. 2 pkt 1 ustawy j/w	tak	
10.	W standardach określa się zasady korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci Internet	Art. 22c. ust. 2 pkt 2 ustawy j/w	tak	
11.	W standardach określa się procedury ochrony dzieci przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalonymi w innej formie	Art. 22c. ust. 2 pkt 3 ustawy j/w	tak	
12.	W standardach określa się zasady ustalania planu wsparcia małoletniego po ujawnieniu krzywdzenia.	Art. 22c. ust. 2 pkt 4 ustawy j/w	tak	
13.	Standardy sporządzone są mając na względzie konieczność ich zrozumienia przez osoby małoletnie	Art. 22c. ust. 5 ustawy j/w	tak	
14.	Standardy są umieszczone swojej stronie internetowej oraz wywieszone w widocznym miejscu w szkole, w wersji pełnej oraz skróconej, przeznaczonej dla małoletnich. Wersja skrócona zawiera informacje istotne dla małoletnich	Art. 22c. ust. 7 ustawy j/w	tak	
Analiza szczegółowych zapisów w SOM				
15.			tak	

	Czy Rejestr interwencji – dokumentacja zawierająca rejestr ujawnionych lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru dziecka, uwzględnia: a) zgłoszenie ze wskazaniem osoby zgłaszającej, b) osobę/osoby podejrzewane o krzywdzenie (opiekun dziecka, pracownik, inne dziecko, inna osoba), c) rodzaj podjętej interwencji (zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa, wniosek o wgląd w sytuację rodziny, wszczęcie procedury Niebieskiej Karty), – datę interwencji, – dokumenty wytworzone podczas interwencji (m.in. notatki służbowe, karty interwencji, kopie zawiadomień/wniosków wysyłanych do właściwych służb).			
16.	Czy w dokumencie SOM wskazano procedury zgłaszania i naruszania prywatności dotyczących nieodpowiedniego lub niezgodnego z prawem wykorzystania danych osobowych lub wizerunku małoletniego?		tak	
17.	Czy w dokumencie wskazano procedury zgłaszania i naruszania bezpieczeństwa małoletnich w formie nawiązania przez małoletnich niebezpiecznych kontaktów w Internecie – uwodzenie, pedofilia		tak	
18.	Czy w dokumencie wskazano procedury zgłaszania i naruszania łamanie prawa autorskiego?		tak	
19.	Czy w dokumencie określono zasady ochrony danych osobowych małoletnich/dzieci?		tak	
20.	Czy w dokumencie wskazano podział obowiązków w zakresie wdrażania „Standardów ochrony małoletnich”.		tak	

21.	Czy określono osobę odpowiedzialną za przygotowanie personelu szkoły do stosowania „Standardów ochrony małoletnich” oraz dokumentowanie tej czynności.		tak	
-----	--	--	------------	--

Standard I

Małoletni, ich rodzice/opiekunowie prawni i pracownicy szkoły znają „Standardy ochrony małoletnich”. Dokument jest dostępny i upowszechniany

Źródło informacji z narzędzi badawczych: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, personelem pedagogicznym, rodzicami/opiekunami prawnymi uczniów małoletnich, informacje wynikające z kwestionariuszy ankiet i sprawozdań wychowawców

- 1) Dokument został udostępniony w dwóch wersjach: wersji pełnej oraz skróconej przeznaczonej dla małoletnich i zawierającej informacje dla nich istotne.
- 2) Publikacja dokumentu spełnia wymogi ustawy o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.
- 3) Dokument wprowadzono do stosowania w szkole uczniowie zostali poinformowani w trakcie godzin wychowawczych przez wychowawcę klasy. Natomiast wychowawca przekazał rodzicom informację na zebraniach z opiekunami uczniów. W trakcie roku szkolnego nauczyciele macierzyści przypominali o obowiązujących SOM w trakcie w/w spotkaniach. Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej placówki.
- 4) Informacje o SOM zostały przekazane i systematycznie utrwalane w trakcie Rad Pedagogicznych, pracownicy administracyjni otrzymywali informacje w trakcie zebrań z kierownikiem. . Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej placówki.

Standard II

Personel współtworzy i gwarantuje bezpieczne i przyjazne środowisko w szkole.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, personelem pedagogicznym, rodzicami/opiekunami prawnymi uczniów małoletnich, kwestionariusze ankiet

Pytania szczegółowe (odnoszące się do wskaźników realizacji Standardów)

- 1) Personel szkoły jest zatrudniany po wcześniejszej jego weryfikacji w Krajowym Reje-strze Karnym, Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, a w przypadku

stanowisk pedagogicznych dodatkowo w Centralnym Rejestrze Orzeczeń Dyscyplinarnych.

- 2) Organizacja, stosowanie i dokumentowanie podejmowanych działań w ramach procedur SOM jest zgodna z dokumentem „Standardy ochrony małoletnich”.
- 3) Pracownicy szkoły są świadomi swoich praw oraz odpowiedzialności prawnej ciążyącej na nich za nieprzestrzeganie standardów ochrony małoletnich.
- 4) Szkoła zapewnia pracownikom systematyczną edukację dotyczącą problematyki ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, w szczególności w zakresie:
 - a) rozpoznawania symptomów krzywdzenia małoletnich,
 - b) procedur interwencji w przypadku krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia,
 - c) a także posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego,
 - d) dokumentowania podejmowanych działań związanych z ochroną małoletnich,
 - e) znajomości praw małoletniego, praw człowieka,
 - f) znajomości zasad bezpiecznego przetwarzania udostępnionych danych osobowych,
 - g) odpowiedzialności prawnej za zdrowie i życie powierzonych opiece małoletnich,
 - h) procedury „Niebieskie Karty”,
 - i) bezpieczeństwa relacji całego personelu z małoletnimi (w tym wiedzy o zachowaniach pożądanym i niedozwolonych w kontaktach z małoletnimi).
- 5) W szkole prowadzona jest diagnoza (adekwatna do potrzeb małoletnich) czynników ryzyka i czynników chroniących poczucie bezpieczeństwa małoletnich, szczególnie w obszarach:
 - a) relacji między personelem szkoły a małoletnimi,
 - b) relacji między uczniami,
 - c) poczucia bezpieczeństwa psychofizycznego małoletnich,
 - d) środowiska wsparcia udzielanego małoletnim (np. bezpieczeństwo emocjonalne na zajęciach, poszanowanie odmienności, równość i sprawiedliwość w przestrzeganiu ustalonych zasad, podmiotowe traktowanie)

Standard III

Szkoła oferuje rodzicom/opiekunom prawnym małoletnich informację oraz edukację w zakresie wychowania dzieci bez przemocy oraz ich ochrony przed krzywdzeniem i wykorzystywaniem.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, personelem pedagogicznym, rodzicami/opiekunami prawnymi uczniów małoletnich, kwestionariusz ankiety

- 1) Szkoła udostępnia rodzicom/opiekunom prawnym:
 - a) informacje na temat wychowania dzieci bez przemocy, ochrony dzieci przed przemocą i wykorzystywaniem, zagrożeń bezpieczeństwa dziecka w Internecie, możliwości podnoszenia umiejętności wychowawczych;
 - b) dane kontaktowe placówek zapewniających pomoc i opiekę w trudnych sytuacjach życiowych;
 - c) procedury zgłaszania zagrożeń

- 2) W szkole systematycznie jest organizowana i prowadzona edukacja rodziców/opiekunów prawnych małoletnich na temat ochrony dziecka przed zagrożeniami, w tym w Internecie oraz z zakresu pozytywnych metod wychowawczych, bez kar fizycznych i krzywdzenia psychicznego dziecka.
- 3) Szkoła angażuje rodziców/ opiekunów prawnych małoletnich w działania prowadzone na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.

Standard IV

Szkoła zapewnia małoletnim równe traktowanie oraz przestrzeganie ich praw.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, personelem pedagogicznym,rodzicami/opiekunami prawnymi uczniów małoletnich, kwestionariusze ankiet

- 1) W szkole jest prowadzona systematyczna edukacja dzieci w zakresie praw dziecka, człowieka/ucznia oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem.
- 2) Szkoła zapewnia uczniom małoletnim dostęp do materiałów edukacyjnych na temat praw dziecka, ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem seksualnym oraz zasad bezpieczeństwa w Internecie.
- 3) Uczniowie są systematycznie informowani o SOM w trakcie godzin wychowawczych przez wychowawcę klasy. Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej szkoły.

Standard V

Organizacja postępowania na wypadek krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletnich zapewnia im skuteczną ochronę.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, personelem pedagogicznym, kwestionariusze ankiety

- 1) Procedury interwencji personelu w sytuacjach krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletniego, tj.
 - a) przemocy rówieśniczej,
 - b) przemocy domowej,
 - c) niedozwolonych zachowań personelu wobec małoletnich,
 - d) zagrożenia cyfrowego.zostały określone precyzyjnie.
- 1) W szkole obowiązujące zasady postępowania na wypadek krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletniego, nie naruszają jego godności, wolności, prawa do prywatności nie powodują szkody na jego zdrowiu psychicznym lub fizycznym (poczucia krzywdy, poniżenia, zagrożenia, wstydu).
- 2) W szkole są wyznaczone osoby odpowiedzialne za:
 - a) składanie zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego;
 - b) za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”;

- c) przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenia mu wsparcia.
- 5) Informacja o osobach przyjmujących zgłoszenia jest upowszechniana na godzinach wychowawczych, zebraniach z rodzicami, Radach Pedagogicznych i w trakcie zebrzeń obsługi administracyjnej.
 - 6) Szkoła współpracuje z podmiotami działającymi na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem: MOPS, Policja, SR.
 - 7) Podmioty postępowania uprawnione do przetwarzania danych osobowych uczestników postępowania w sprawach krzywdzenia małoletnich przestrzegają regulacji opisanych w Polityce Bezpieczeństwa Przetwarzania Danych Osobowych, obowiązującej w szkole (RODO).

Standard VI

W szkole wzmacniane jest poczucie bezpieczeństwa małoletnich w obszarze relacji społecznych oraz ich ochrony przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami z sieci.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, w tym wnioski z kontroli, wywiad ukierunkowany z dyrektorem/koordynatorem, personelem pedagogicznym, kwestionariusze ankiet

- 1) Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi a personelem oraz wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi wpływają na poczucie bezpieczeństwa małoletnich.
- 2) Uczniowie w szkole starają się przestrzegać zasad korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internetowej.
- 3) W szkole większość uczniów przestrzega procedur ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci internetowej oraz utrwalanymi w innej formie.
- 4) Bezpieczeństwo małoletnich zapewniają wdrożone w „Standardach...” procedury ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w sytuacjach:
 - a) przemocy fizycznej,
 - b) przemocy psychicznej,
 - c) przemocy domowej,
 - d) przemocy seksualnej,
 - e) cyberprzemocy
- 5) Plan wsparcia realizowany przez pracowników szkoły dla ucznia po ujawnieniu doznanej przez niego krzywdy jest adekwatny do potrzeb małoletniego.

Standard VII

Działania podejmowane w ramach ochrony małoletnich przed krzywdzeniem są dokumentowane.

Narzędzia badawcze: analiza dokumentacji, wywiad ukierunkowany z dyrektorem, wnioski z kontroli

1. Rejestr spraw zgłaszanych i rozpatrywanych w związku z podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletnich jest prowadzony systematycznie i prawidłowo.
2. W szkole stosowane są wzór Kart „A” w procedurze „Niebieskie Karty”, który jest zgodny z Instrukcją Kancelaryjną obiegu dokumentów w sprawach związanych z krzywdzeniem małoletnich oraz z Instrukcją Archiwizacyjną zasad przechowywania ujawnionych incydentów lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.
3. Dokonywano szacowania ryzyka naruszeń bezpieczeństwa danych osobowych oraz zasadności przyjętych technicznych i organizacyjnych środków ochrony.

Ocena i wnioski końcowe:

1. Na podstawie przeprowadzonej analizy opracowań SOM stwierdza się, że wszystkie wymagane prawem zapisy zostały umieszczone w opracowaniu.
 2. Jak wynika z badania jakościowego, proces konstrukcji SOM w Szkole Podstawowej Nr 80 polegał najczęściej na stworzeniu dokumentu przez zespół złożony ze specjalistów (psychologa, pedagoga) we współpracy z dyrekcją. Następnie procedury standardów prezentowano na forum rady pedagogicznej, w trakcie godzin wychowawczych, zebraniach z rodzicami, w trakcie zebrań obsługi administracyjnej oraz na tablicach informacyjnych placówki, stronie internetowej szkoły.
 - Dokument SOM został udostępniony w dwóch wersjach: wersji pełnej oraz skróconej przeznaczonej dla małoletnich i zawierającej informacje dla nich istotne.
 - Publikacja dokumentu spełnia wymogi ustawy o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami.
 - Dokument wprowadzono do stosowania w szkole uczniowie zostali poinformowani w trakcie godzin wychowawczych przez wychowawcę klasy. Natomiast wychowawca przekazał rodzicom informację na zebraniach z opiekunami uczniów. W trakcie roku szkolnego nauczyciele macierzyści przypominali o obowiązujących SOM w trakcie w/w spotkaniach. Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej placówki.
 - Informacje o SOM zostały przekazane i systematycznie utrwalane w trakcie Rad Pedagogicznych, pracownicy administracyjni otrzymywali informacje w trakcie zebrań z kierownikiem. . Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej placówki.
 - Personel szkoły jest zatrudniany po wcześniejszej jego weryfikacji w Krajowym Rejestrze Karnym, Rejestrze Sprawców Przestępstw na Tle Seksualnym, a w przypadku stanowisk pedagogicznych dodatkowo w Centralnym Rejestrze Orzeczeń Dyscyplinarnych.
 - Organizacja, stosowanie i dokumentowanie podejmowanych działań w ramach procedur SOM jest zgodna z dokumentem „Standardy ochrony małoletnich”.
-

- Pracownicy szkoły są świadomi swoich praw oraz odpowiedzialności prawnej ciąży-
cej na nich za nieprzestrzeganie standardów ochrony małoletnich.
 - Szkoła zapewnia pracownikom systematyczną edukację dotyczącą problematyki
ochrony małoletnich przed krzywdzeniem, w szczególności w zakresie:
 - rozpoznawania symptomów krzywdzenia małoletnich,
 - procedur interwencji w przypadku krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia,
 - a także posiadania informacji o krzywdzeniu małoletniego,
 - dokumentowania podejmowanych działań związanych z ochroną małoletnich,
 - znajomości praw małoletniego, praw człowieka,
 - znajomości zasad bezpiecznego przetwarzania udostępnionych danych osobo-
wych,
 - odpowiedzialności prawnej za zdrowie i życie powierzonych opiece małoletnich,
 - procedury „Niebieskie Karty”,
 - bezpieczeństwa relacji całego personelu z małoletnimi (w tym wiedzy o zachowa-
niach pożądanych i niedozwolonych w kontaktach z małoletnimi).
 - W szkole prowadzono diagnozę (adekwatna do potrzeb małoletnich) czynników
ryzyka i czynników chroniących poczucie bezpieczeństwa małoletnich, szczególnie
w obszarach:
 - relacji między personelem szkoły a małoletnimi,
 - relacji między uczniami,
 - poczucia bezpieczeństwa psychofizycznego małoletnich,
 - środowiska wsparcia udzielanego małoletnim (np. bezpieczeństwo emocjonalne
na zajęciach, poszanowanie odmienności, równość i sprawiedliwość w przestrzega-
niu ustalonych zasad, podmiotowe traktowanie).
 - Szkoła udostępniła rodzicom/opiekunom prawnym:
 - informacje na temat wychowania dzieci bez przemocy, ochrony dzieci przed prze-
mocą i wykorzystywaniem, zagrożeń bezpieczeństwa dziecka w Internecie, możli-
wości podnoszenia umiejętności wychowawczych;
 - dane kontaktowe placówek zapewniających pomoc i opiekę w trudnych sytua-
cjach życiowych;
 - procedury zgłaszania zagrożeń
 - W szkole systematycznie jest organizowana i prowadzona edukacja rodziców/opie-
kunów prawnych małoletnich na temat ochrony dziecka przed zagrożeniami, w tym
w Internecie oraz z zakresu pozytywnych metod wychowawczych, bez kar fizycz-
nych i krzywdzenia psychicznego dziecka.
 - Szkoła angażuje rodziców/ opiekunów prawnych małoletnich w działania prowa-
dzone na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem.
 - W szkole jest prowadzona systematyczna edukacja dzieci w zakresie praw dziecka,
człowieka/ucznia oraz ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem.
 - Szkoła zapewnia uczniom małoletnim dostęp do materiałów edukacyjnych na temat
praw dziecka, ochrony przed zagrożeniami przemocą i wykorzystywaniem seksual-
nym oraz zasad bezpieczeństwa w Internecie.
-

- Uczniowie są systematycznie informowani o SOM w trakcie godzin wychowawczych przez wychowawcę klasy. Dodatkowo informacja o SOM znajduje się na tablicach informacyjnych na terenie szkoły oraz na stronie internetowej szkoły.
 - Procedury interwencji personelu w sytuacjach krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletniego, tj.
 - przemocy rówieśniczej,
 - przemocy domowej,
 - niedozwolonych zachowań personelu wobec małoletnich,
 - zagrożenia cyfrowego.
 - W szkole obowiązujące zasady postępowania na wypadek krzywdzenia lub podejrzenia krzywdzenia małoletniego, nie naruszają jego godności, wolności, prawa do prywatności nie powodują szkody na jego zdrowiu psychicznym lub fizycznym (poczucia krzywdy, poniżenia, zagrożenia, wstydu).
 - W szkole są wyznaczone osoby odpowiedzialne za:
 - składanie zawiadomień o popełnieniu przestępstwa na szkodę małoletniego, zawiadamianie sądu opiekuńczego;
 - za wszczynanie procedury „Niebieskie Karty”;
 - przyjmowanie zgłoszeń o zdarzeniach zagrażających małoletniemu i udzielenia mu wsparcia.
 - Informacja o osobach przyjmujących zgłoszenia jest upowszechniana na godzinach wychowawczych, zebraniach z rodzicami, Radach Pedagogicznych i w trakcie zebrań obsługi administracyjnej.
 - Szkoła współpracuje z podmiotami działającymi na rzecz ochrony małoletnich przed krzywdzeniem: MOPS, Policja, SR.
 - Podmioty postępowania uprawnione do przetwarzania danych osobowych uczestników postępowania w sprawach krzywdzenia małoletnich przestrzegają regulacji opisanych w Polityce Bezpieczeństwa Przetwarzania Danych Osobowych, obowiązującej w szkole (RODO).
 - Zasady bezpiecznych relacji między małoletnimi a personelem oraz wymogi dotyczące bezpiecznych relacji między małoletnimi wpływają na poczucie bezpieczeństwa małoletnich.
 - Uczniowie w szkole starają się przestrzegać zasad korzystania z urządzeń elektronicznych z dostępem do sieci internetowej.
 - W szkole większość uczniów przestrzega procedur ochrony małoletnich przed treściami szkodliwymi i zagrożeniami w sieci Internet oraz utrwalanymi w innej formie.
 - Bezpieczeństwo małoletnich zapewniają wdrożone w „Standardach...” procedury ochrony małoletnich przed krzywdzeniem w sytuacjach:
 - przemocy fizycznej,
 - przemocy psychicznej,
 - przemocy domowej,
 - przemocy seksualnej,
 - cyberprzemocy
-

- Plan wsparcia realizowany przez pracowników szkoły dla ucznia po ujawnieniu doznanej przez niego krzywdy jest adekwatny do potrzeb małoletniego.
 - Rejestr spraw zgłaszanych i rozpatrywanych w związku z podejrzeniem krzywdzenia lub krzywdzeniem małoletnich jest prowadzony systematycznie i prawidłowo.
 - W szkole stosowane są wzór Kart „A” w procedurze „Niebieskie Karty”, który jest zgodny z Instrukcją Kancelaryjną obiegu dokumentów w sprawach związanych z krzywdzeniem małoletnich oraz z Instrukcją Archiwizacyjną zasad przechowywania ujawnionych incydentów lub zgłoszonych incydentów lub zdarzeń zagrażających dobru małoletniego.
 - Dokonywano szacowania ryzyka naruszeń bezpieczeństwa danych osobowych oraz zasadności przyjętych technicznych i organizacyjnych środków ochrony.
-

B. Opracowanie wyników badań sondażowych

1. Raport z badania ankietowego uczniów.

Anonimowa ankieta dla uczniów klas 4-8

„STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH”

Drogi Uczniu!

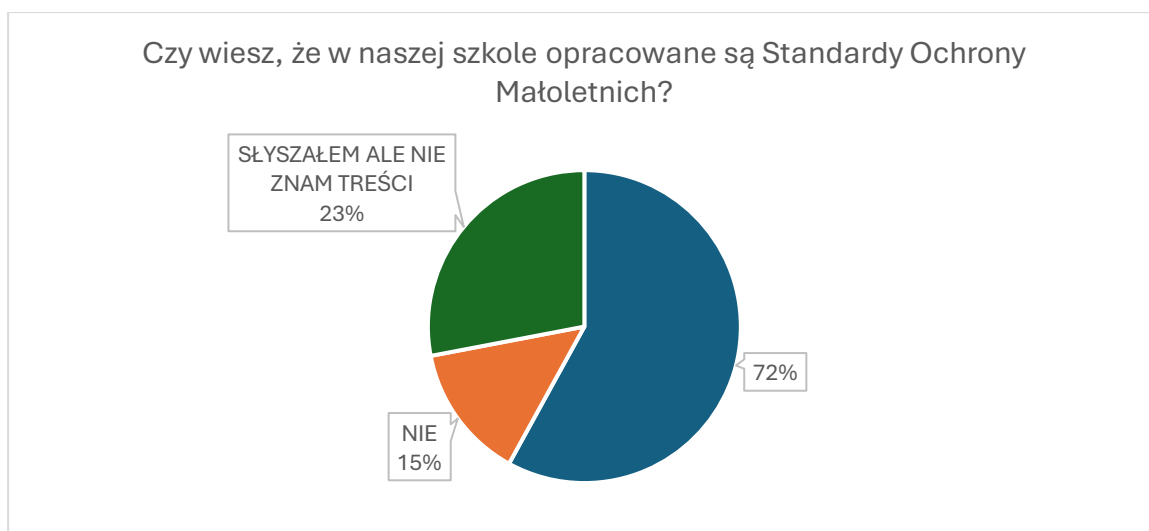
Od 15 sierpnia 2023 r. obowiązuje w naszej szkole dokument „Standardy Ochrony Małoletnich”. Jest on wyrazem naszej troski o ochronę Ciebie w sytuacjach, w których możesz być lub czujesz się skrzywdzone, a także w sytuacjach, w których podejrzewamy, że dzieje się Wam jakaś krzywda. Bardzo zależy nam na jeszcze skuteczniejszym zagwarantowaniu wszystkim naszym uczniom bezpieczeństwa i ochrony oraz na tym, by wiedział jak i komu zgłosić problem lub zwrócić się o pomoc. Chcemy tak udoskonalić nasze opracowanie, były informacje w nim zawarte były czytelne, zrozumiałe i dostępne. Twoje opinie są i pomogą w doskonaleniu naszych praktyk ochrony małoletnich.

Dyrektor szkoły

Pytanie 1.

Czy wiesz, że w naszej szkole opracowane są Standardy Ochrony Małoletnich?

TAK	SŁYSZAŁEM, ALE NIE ZNAM TREŚCI	NIE
☐	☐	☐

WNIOSKI:

- Większość uczniów, bo 72%, jest świadoma istnienia w szkole Standardów Ochrony Małoletnich (SOM). Jest to pozytywny wskaźnik świadczący o tym, że podjęte dotychczas działania informacyjne były skuteczne.

2. Mniej niż połowa uczniów, nie ma pełnej wiedzy na temat SOM:
 - 23% uczniów słyszało o Standardach, ale nie zna ich treści. Stanowi to sygnał, że dotychczasowa komunikacja była skuteczna w zakresie informowania o istnieniu dokumentu, ale niewystarczająca w zakresie przekazywania jego merytorycznej zawartości.
 - 15% uczniów w ogóle nie wie o opracowanych Standardach. Należy podjąć działania nakierowane na tę grupę uczniów.
3. Wyniki ankiety wskazują, że kluczowym wyzwaniem nie jest już samo ogólne poinformowanie o fakcie posiadania Standardów, ale zapewnienie ich zrozumienia i praktycznej znajomości treści przez całą społeczność uczniowską.

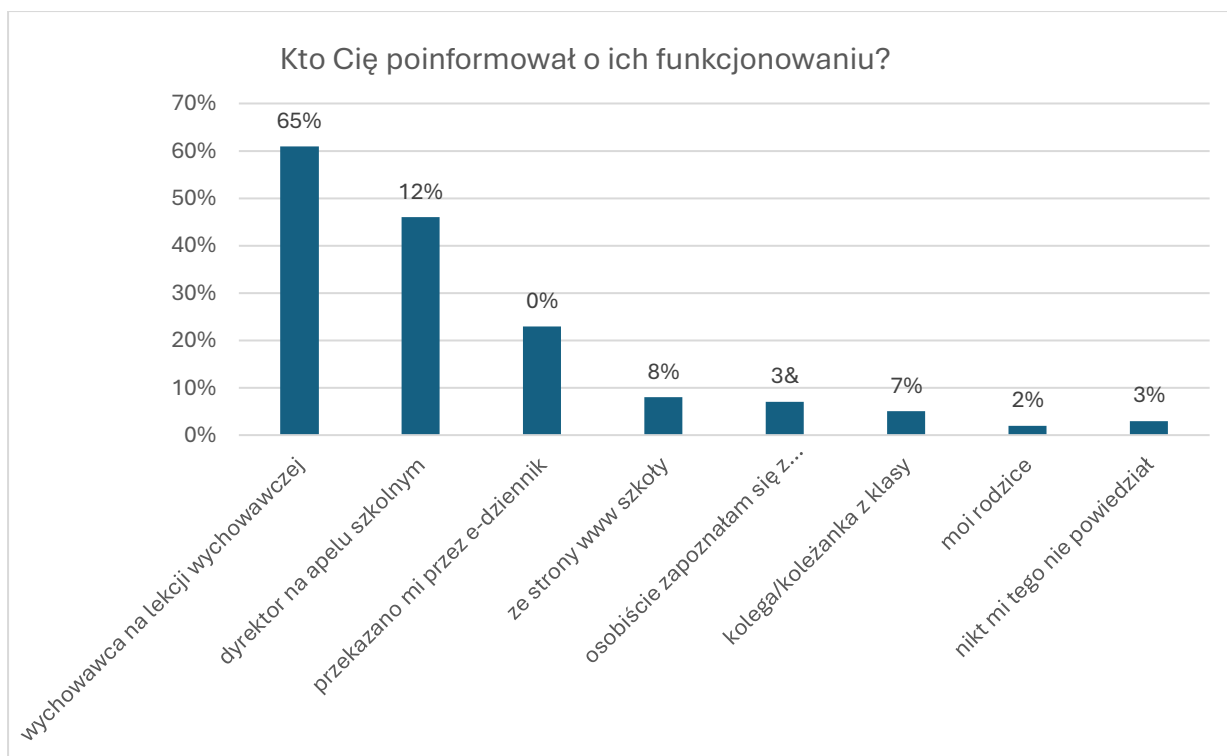
REKOMENDACJE:

1. Należy zintensyfikować działania edukacyjne, które w przystępny sposób wyjaśniają co to są SOM i co oznaczają dla ucznia w praktyce (np. do kogo i jak zgłaszać niepokojące sytuacje).
2. Zaplanowanie i zwiększenie działań skierowanych w szczególności do grupy uczniów, którzy nie znają treści SOM, aby podnieść ich świadomość i zapewnić poczucie bezpieczeństwa.

Pytanie 2.

Kto Cię poinformował o ich funkcjonowaniu? (można zaznaczyć kilka odpowiedzi)

a)	wychowawca na lekcji wychowawczej	☐
b)	dyrektor na apelu szkolnym	☐
c)	przekazano mi przez e-dziennik	☐
d)	ze strony www szkoły	☐
e)	osobiście zapoznałam się z dokumentem wyłożonym w bibliotece szkolnej	☐
f)	kolega/koleżanka z klasy	☐
g)	moi rodzice	☐
h)	nikt mi tego nie powiedział	☐

WNIOSKI:

1. Lekcja wychowawcza jako kluczowe narzędzie (65%): największą skuteczność w przekazywaniu informacji o SOM miały bezpośrednie działania nauczycieli-wychowawców podczas lekcji wychowawczych. Stanowi to podstawowy i najefektywniejszy kanał dotarcia do ucznia.
2. Apel szkolny z udziałem dyrektora jest drugim co do ważności kanałem, co potwierdza znaczenie formalnego wsparcia dla znajomości Standardów w szkole.
3. Choć e-dziennik dotarł do prawie 1/4 uczniów (12%), a rodzice poinformowali tylko 2%, te kanały mają duży potencjał, który wymaga wzmocnienia. Pokazuje to, że komunikacja skierowana do rodziców i wykorzystanie systemów elektronicznych nie jest w pełni efektywne lub nie jest konsekwentnie wykorzystywane. Należy podjąć działania mające na celu wzmocnienie tego kanału informacji.
4. Minimalne wykorzystanie mediów pasywnych takich jak strona internetowa szkoły czy dokument udostępniony w bibliotece szkolnej: Strona internetowa szkoły (8%) i osobiste zapoznanie się z dokumentem w bibliotece (3%) są marginalnymi źródłami informacji. Oznacza to, że uczniowie nie szukają aktywnie informacji i należy dostarczać im ją za pomocą kanałów aktywnych.
5. Tylko 3% uczniów stwierdziło, że „nikt mi tego nie powiedział”. Ten niski odsetek świadczy o tym, że szkoła ma bardzo wysoką ogólną skuteczność w informowaniu o SOM. Należy domniemać, że tej grupy uczniów nie było na lekcjach, na których omawiano SOM.
6. Odpowiedzi potwierdzają fakt, że uczniowie zostali poinformowani o istnieniu dokumentu i jego treści, co potwierdza wypełnienie obowiązku prawnego.

REKOMENDACJE:

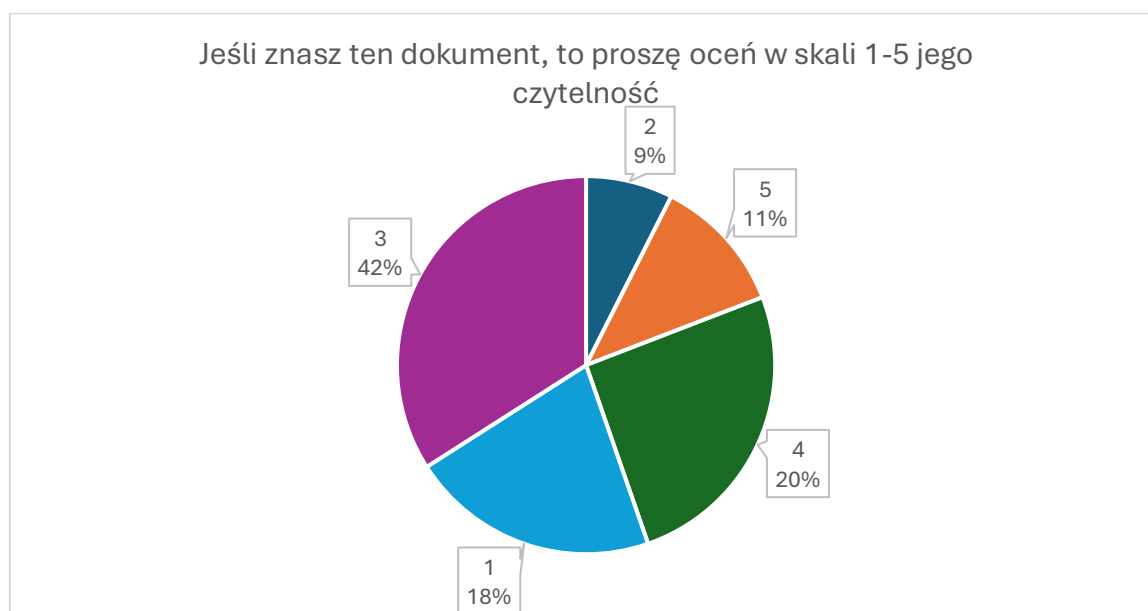
1. Lekcja wychowawcza musi pozostać głównym miejscem, gdzie Standardy są nie tylko omawiane, ale również cyklicznie przypominane i wyjaśniane.

2. Należy opracować prostsze i bardziej angażujące komunikaty przesyłane przez e-dziennik, z wyraźnym prośbą do rodziców o zapoznanie się z SOM i przekazanie kluczowych informacji dziecku,
3. Należy podjąć działania optymalizujące kanały pasywne. Zaktualizowanie treści na stronie internetowej szkoły, powinna ona zawierać skróconą, atrakcyjną graficznie i łatwo dostępną wersję SOM.

Pytanie 3.

Jeśli znasz ten dokument, to proszę ocenić w skali 1-5 jego czytelność, gdzie: 1- oznacza: mało czytelny, niejasny; 5- oznacza – bardzo czytelny i zrozumiały. Proszę wstawić „x” w odpowiedniej rubryce

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. Niemal jedna czwarta (42%) uczniów wybrała neutralną ocenę 3. Można wnioskować, że dokument jest dla nich poprawny, ale brakuje mu cech, które czyniłyby go wyjątkowo zrozumiałym lub przyjaznym.
2. Łącznie 27% uczniów ocenia czytelność negatywnie (oceny 1 i 2). Jest to znacząca grupa, dla której język, struktura lub zawartość dokumentu jest mało czytelna lub niejasna. To właśnie ta grupa wymaga uwagi i działań mających na celu uproszczenie przekazu.
3. Z udzielonych przez uczniów odpowiedzi wywnioskować można, że chociaż główny dokument może być poprawny merytorycznie, nie jest on w pełni dostosowany językowo i formalnie do potrzeb wszystkich uczniów.
4. Pytanie jest stwierdzeniem faktu, uczniowie nie są pytani czy rozumieją procedury tylko czy język dokumentu jest dla nich zrozumiały.

REKOMENDACJE:

1. Podczas lekcji wychowawczych i apeli (które są najsukuteeczniejszymi kanałami informacyjnymi) należy koncentrować się na wyjaśnianiu tych fragmentów, które są prawdopodobnie przyczyną niskich ocen (1 i 2), tj. elementów prawnych lub formalnych, które są często trudne do zrozumienia dla młodzieży.
2. Opracowanie (edycja istniejącej wersji) przyjaznej dla ucznia wersji Standardów – np. w formie infografiki, krótkiego komiksu, broszury z najczęściej zadawanymi pytaniami (FAQ) lub listy "Co musisz wiedzieć o SOM". Taka wersja powinna używać prostszego języka i koncentrować się na praktycznych aspektach (np. "Gdzie szukać pomocy?", "Jakie są Twoje prawa?").
3. Dokument jest dla dużej części nieprzystępny. Wymaga stworzenia prostej, wizualnej wersji dla uczniów.

Pytanie 4.

Bardzo często krzywdzony/a Twoja koleżanka lub kolega milczy w cierpieniu. Skąd wg Ciebie, może to wynikać? Jaka może być przyczyna, że krzywdzone osoby ukrywają to? (można zaznaczyć wiele odpowiedzi)

a)	ze strachu przed osobami sprawiającymi cierpienie	☐
b)	braku wiary w skuteczność działań, by przemoc ograniczyć	☐
c)	braku wiedzy, do kogo zwrócić się o pomoc	☐
d)	wstydu	☐
e)	uznawania, że takie zachowanie jest normą	☐
f)	niezrozumienia, że jest to przemoc	☐
g)	Innych, jakich?	

WNIOSKI:

1. Zdecydowana większość uczniów uważa, że główną przyczyną milczenia jest strach przed sprawcami. Odpowiedzi uczniów mogą sugerować brak poczucia anonimowości lub natychmiastowej ochrony po zgłoszeniu. Priorytetem szkoły powinno być zapewnienie, że zgłoszenie automatycznie prowadzi do ochrony przed odwetem.
2. 17% uczniów wskazuje na brak zaufania do systemu szkolnego w zakresie skutecznego rozwiązywania problemów przemocy. To jest najważniejszy i najpoważniejszy wniosek z całej ankiety. Uczniowie nie milczą głównie z braku wiedzy, lecz dlatego, że nie wierzą, że zgłoszenie cokolwiek zmieni. Koniecznie trzeba podejmować działania, by przekonywać uczniów, że pomoc jest realna oraz jakie formy pomocy szkoła może stosować!
3. 29% uczniów uważa, że wstyd jest przeszkodą w zgłoszeniu przemocy. Wstyd dotyczy nie tylko faktu bycia ofiarą, ale również potencjalnej stygmatyzacji lub obawy przed reakcją otoczenia (np. obawa przed zlekceważeniem czy wyśmianiem). Działania interwencyjne muszą być prowadzone w sposób dyskretny, empatyczny i zorientowany na ochronę godności ofiary.
4. Mimo że szkoła informuje (przede wszystkim przez wychowawców), 8% uczniów uważa, że problemem jest brak wiedzy o konkretnych osobach kontaktowych lub procedurach.
5. Istotny jest fakt, że wszyscy uczniowie uważają, że stosowanie przemocy nie jest normą.

REKOMENDACJE:

1. Skoncentrować działania nie tylko na przekazaniu Standardów Ochrony Małoletnich, ale przede wszystkim na budowaniu klimatu zaufania i skuteczności.
2. Konieczne jest stworzenie i promowanie transparentnych mechanizmów monitorowania i interwencji.
3. Zapewnienie pełnej anonimowości i poufności na poziomie dzieci, np. poprzez skrzynkę zaufania i spotkania indywidualne.

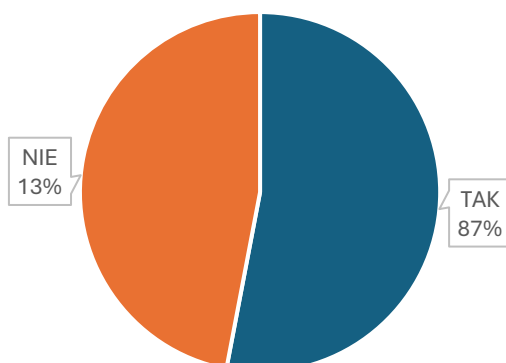
4. W ramach zajęć dla uczniów należy kłaść nacisk na jasne definiowanie, co jest naruszeniem granic i przemocą, a co jest normą. Używanie konkretnych przykładów (dostosowanych do wieku) zamiast ogólników.
5. Wskazywanie na skuteczność podjętych działań i interwencji celem budowania zaufania do procedur szkolnych. Szkoła musi nie tylko mieć procedury, ale też pokazywać, że one działają, a skuteczne interwencje są podejmowane.
6. Działania ukierunkowane na uczniów w zakresie rozpoznawania przemocy i wskazywania konkretnych osób, które udzielą pomocy. Skupienie się na definicji przemocy oraz rola świadka – należy uczyć uczniów, że milczenie jest wspieraniem przemocy, a zgłoszenie jest kluczowe (zwalczanie normalizacji i wstydu).

Pytanie 5.

Czy w przypadku, gdy wiesz lub domyślasz się, że Twojemu koledze lub koleżance dzieje krzywda z powodu stosowanej przemocy jesteś gotowy(a) zgłosić ten problem?

TAK	NIE
☐	☐

Czy w przypadku, gdy wiesz lub domyślasz się, że Twojemu koledze lub koleżance dzieje krzywda z powodu stosowanej przemocy jesteś gotowy(a) zgłosić ten problem?

WNIOSKI:

1. 87% uczniów deklaruje gotowość do zgłoszenia aktów przemocy.
2. Jedynie 13% uczniów nie zamierza zgłaszać krzywdy rówieśników. Powodem, dla którego tak się dzieje mogą być zidentyfikowane w pytaniu nr 5 bariery takie jak: strach, brak zaufania czy przekonanie, że „każdy musi radzić sam”.
3. Uczniowie deklarujący „NIE” (13%) najprawdopodobniej kierują się tymi samymi obawami, które powstrzymują poszkodowanych, np. obawą przed odwetem czy poczuciem, że zgłoszenie i tak nic nie zmienia, a jedynie pogorszy sytuację poszkodowanego.

4. Poważny problem z kulturą interwencji – niemal połowa potencjalnych świadków nie podejmuje działania.

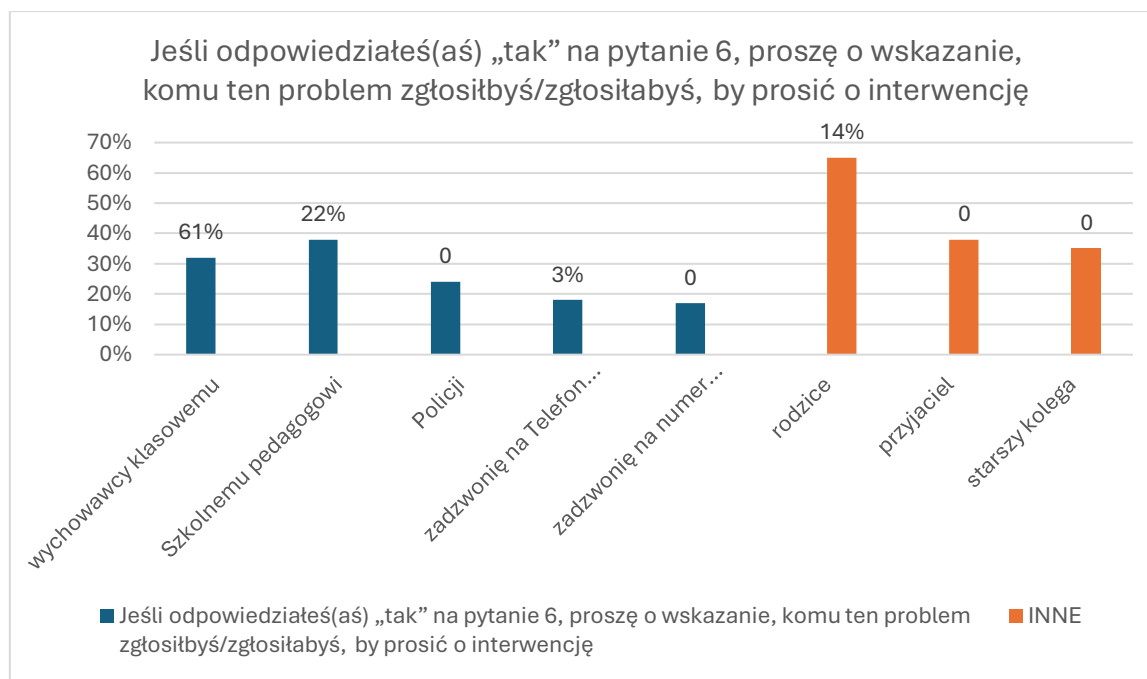
REKOMENDACJE:

1. Kluczowym zadaniem szkoły staje się zmniejszenie grupy uczniów bojących się zgłaszać przemoc (odpowiedź „NIE”) poprzez usunięcie zdiagnozowanych barier.
2. Sugerowanym działaniem szkoły jest przeprowadzanie kampanii edukacyjnych, które wprost wskazują ważną rolę świadka. Podkreślić, że milczenie jest formą wspierania przemocy, a zgłoszenie jest obowiązkiem i aktem solidarności i odwagi.
3. Należy podjąć działania promujące i gwarantujące bezpieczne, anonimowe i poufne metody zgłaszania krzywdy, które minimalizują ryzyko dla osoby zgłaszającej. Należy promować nie tylko osobiste zgłoszenie, ale też opcje anonimowej skrzynki zaufania (lub elektronicznego formularza), które minimalizują lęk.
4. Szkoła powinna komunikować skuteczność interwencji (w granicach prawa), aby budować zaufanie do systemu i przekonać niezdecydowanych.
5. Należy zwielokrotnić działania uczenia empatii.

Pytanie 6.

Jeśli odpowiedziałeś(aś) „tak” na pytanie 6, proszę o wskazanie, komu ten problem zgłosiłbyś/zgłosiłabyś, by prosić o interwencję

a)	wychowawcy klasowemu	☐
b)	Szkolnemu pedagogowi	☐
b)	Policji	☐
c)	zadzwonię na Telefon Zaufania	☐
d)	zadzwonię na numer alarmowy, podany na tablicy ogłoszeń	☐
g)	inne, jakie?	

WNIOSKI:

1. Telefony Zaufania i numery alarmowe podane na tablicach są wybierane przez mniejszość uczniów. Oznacza to, że komunikacja tych kanałów jest niewystarczająca lub są one postrzegane jako mniej dostępne i mniej osobiste niż kontakt z pedagogiem.
2. Największym zaufaniem w ramach szkoły cieszy się wychowawca i pedagog szkolny. To do niego uczniowie zgłosiliby się z problemem w pierwszej kolejności. Na tę odpowiedź wskazało 83 % badanej młodzieży.
3. Wysokie wskazania na rodziców świadczą, że uczniowie darzą zaufaniem rodziców.

REKOMENDACJE:

1. Szkoła powinna aktywnie włączać rodziców w proces ochrony, przekazując im proste, praktyczne instrukcje i materiały na temat tego, jak reagować, gdy dziecko zgłasza przemoc rówieśniczą.
2. Nadal należy podejmować działania promujące rolę pedagoga szkolnego jako odpowiedniej osoby do przyjmowania zgłoszeń. Jednocześnie należy wzmocnić kompetencje wychowawców w zakresie przyjmowania zgłoszeń.
3. Należy ułatwić i spersonalizować dostęp do zewnętrznych numerów pomocowych (np. umieszczenie ich na indywidualnych kartach ucznia, a nie tylko na ogólnej tablicy ogłoszeń). Rekomenduje się cykliczne zajęcia, na których przypominane będą numery alarmowe oraz procedury zgłaszania przemocy.
4. Zaufanie pokładane jest głównie w nieformalnym wsparciu rodzinnym. Szkoła powinna wzmocnić rolę pedagoga szkolnego.

Zestawienie ankiet dla uczniów klas 1-3 dot. znajomości SOM:

W ankiecie wzięło udział 159 uczniów klas 1-3.

L.P.	Odpowiedzi na poniższe pytanie	TAK	NIE	Brak odpowiedzi
1	Czy znasz Standardy Ochrony Małoletnich obowiązujące w szkole?	140	19	
2	Czy wiesz, do kogo możesz zwrócić się w sytuacji doświadczenia przemocy?	152	0	4
3	Czy znalazł się ktoś, kto pomógł Ci i udzielił pomocy?	111	35	14
4	Czy byłeś/eś świadkiem, gdy stosowano agresję/przemoc wobec kogoś innego?	114	43	2

WNIOSKI:

Uczniowie znają SOM, wiedzą do kogo należy zwrócić się w sytuacji doświadczenia przemocy.

REKOMENDACJE:

1. Szkoła powinna aktywnie włączać rodziców w proces ochrony, przekazując im proste, praktyczne instrukcje i materiały na temat tego, jak reagować, gdy dziecko zgłasza przemoc rówieśniczą.
2. Nadal należy podejmować działania promujące rolę pedagoga szkolnego jako odpowiedniej osoby do przyjmowania zgłoszeń. Jednocześnie należy wzmocnić kompetencje wychowawców w zakresie przyjmowania zgłoszeń.

Wnioski końcowe:

1. Ankieta wykazała, że choć ponad połowa uczniów wie o istnieniu Standardów Ochrony Małoletnich, system napotyka poważne bariery w zakresie zaufania, skuteczności interwencji i dostępu do kluczowych informacji.
2. Na podstawie powyższych wniosków, konieczne jest wdrożenie działań w trzech kluczowych filarach: zaufanie, treść i dostępność.
3. Wdrożenie tych zaleceń powinno znacząco podnieść zaufanie uczniów do systemu ochrony i przekształcić dokument Standardów w funkcjonalne narzędzie zapewniające bezpieczeństwo.

2. Raport z badania ankietowego rodziców

Anonimowa ankieta dla rodziców

„STANDARDY OCHRONY MAŁOLETNICH”

Szanowni Państwo!

Od 15 sierpnia 2023 r. obowiązuje w naszej szkole dokument „Standardy Ochrony Małoletnich”. Jest on wyrazem naszej troski o ochronę dzieci w sytuacjach, w których są lub czują się skrzywdzone, a także w sytuacjach, w których podejrzewamy, że dzieje się im jakaś krzywda. Bardzo zależy nam na Państwa opinii o jego zawartości, dostępności i stosowaniu. Państwa uwagi pozwolą nam na ewentualne wprowadzenie do niego zmian, by jeszcze bardziej skutecznie chronić małoletnich. W obliczu narastającej fali przemocy i agresji wobec dzieci, muszą mieć one zagwarantowane bezpieczeństwo i ochronę w szkole. Ankieta jest anonimowa.

Serdecznie dziękuję za poświęcony czas!

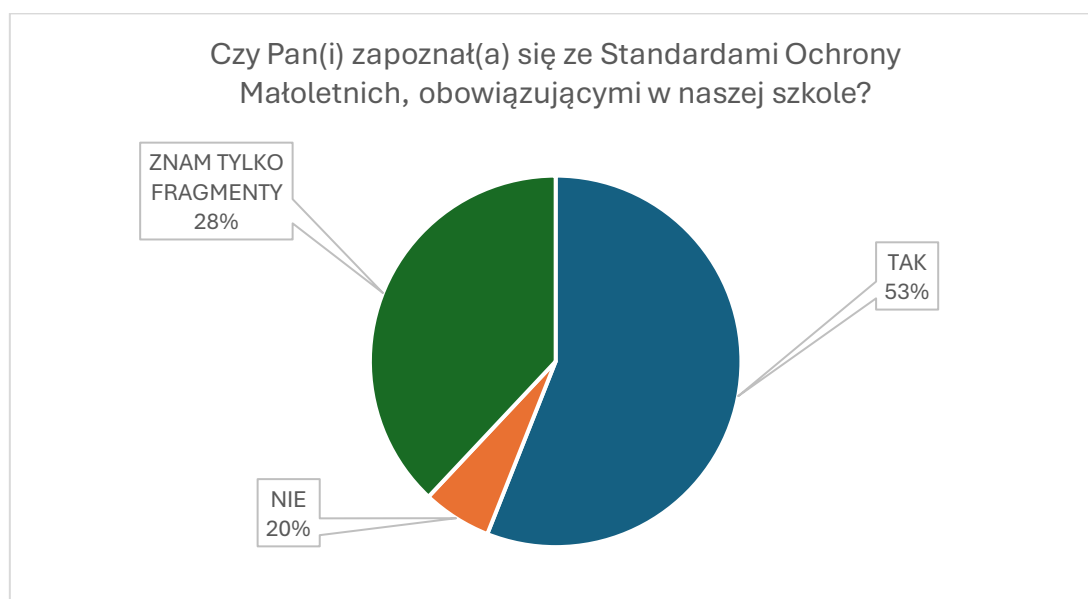
Z poważaniem!

Dyrektor szkoły

Pytanie 1.

Czy Pan(i) zapoznał(a) się ze Standardami Ochrony Małoletnich, obowiązującymi w naszej szkole?

TAK	ZNAM FRAGMENTY OPRAWOWANIA	NIE
☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. Większość rodziców (53%) zapoznała się z dokumentem Standardów Ochrony Małoletnich (SOM), co wskazuje na wysoką świadomość znaczenia bezpieczeństwa dzieci oraz skuteczne dotarcie informacji do znaczącej części społeczności szkolnej.
2. Znacząca grupa rodziców (20%) nie zapoznała się z SOM, a dodatkowo 28% zna jedynie fragmenty. Łącznie oznacza to, że 48% rodziców nie ma pełnej wiedzy na temat zasad ochrony obowiązujących w szkole. Standardy ochrony małoletnich wymagają pełnej współpracy na linii szkoła-rodzic, aby były skuteczne w praktyce.
3. Taki wynik stwarza ryzyko, że w sytuacjach kryzysowych lub wymagających interwencji, blisko połowa rodziców może nie znać procedur postępowania, swoich praw i obowiązków oraz zasad zgłaszania nieprawidłowości.
4. Wysoki odsetek odpowiedzi „nie” może sugerować, że dotychczasowe metody komunikacji (np. zamieszczenie dokumentu na stronie internetowej, pojedyncze wiadomości e-mail) nie są wystarczające do objęcia całej społeczności.

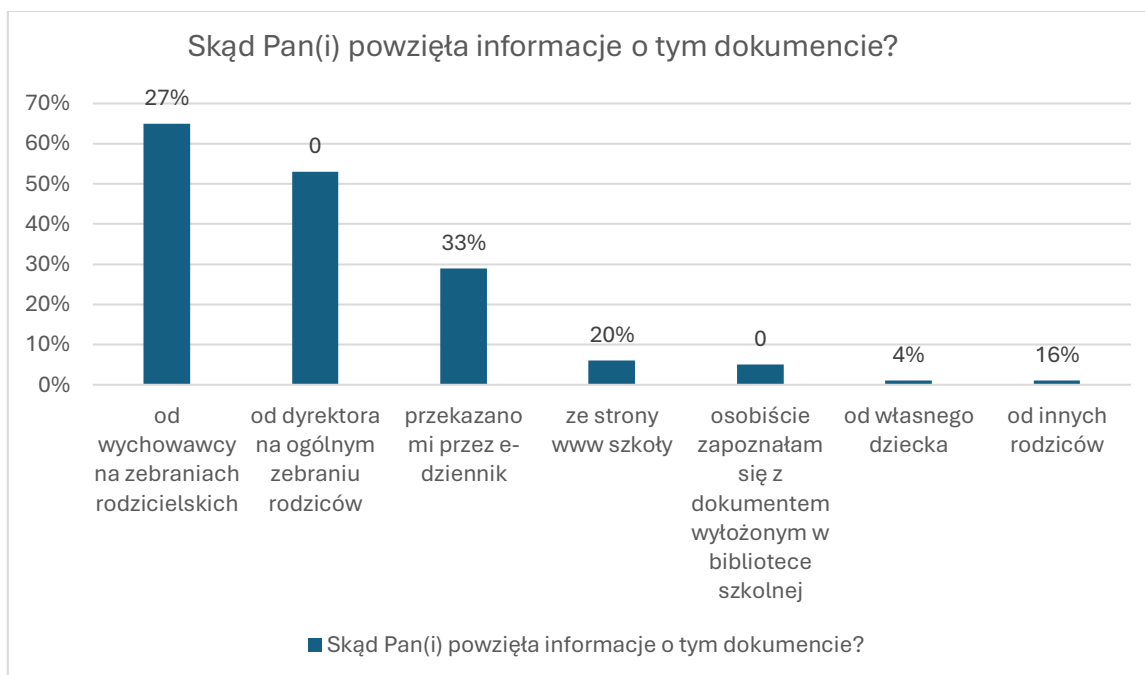
REKOMENDACJE:

1. Wiedza o standardach powinna być uniwersalną dla wszystkich rodziców, dlatego konieczne jest podjęcie dodatkowych działań informacyjnych i promocyjnych.
2. Kampania "Standardy w pigułce": Przygotowanie krótkiego listu do rodziców, wysłanego przez dziennik elektroniczny, przypominającego i wyjaśniającego cel istnienia dokumentu i zawierającego najważniejsze telefony oraz ścieżki zgłaszania nieprawidłowości.
3. Edukacja podczas zebrań: Poświęcenie 10-15 minut podczas najbliższych spotkań z wychowawcami na omówienie kluczowych zasad zawartych w dokumentacji. Należy skupić się na praktycznych aspektach dla rodziców (np. „Jak zgłosić niepokojące zdarzenie?").
4. Wdrożenie powyższych rekomendacji pozwoli nie tylko spełnić wymogi formalne ustawy (tzw. Ustawa Kamilka), ale przede wszystkim realnie wpłynie na budowanie bezpiecznego środowiska dla uczniów poprzez zaangażowanie świadomych opiekunów.

Pytanie 2.

Skąd Pan(i) powzięła informacje o tym dokumencie? (można zaznaczyć kilka odpowiedzi)

a)	od wychowawcy na zebraniach rodzicielskich	☐
b)	od dyrektora na ogólnym zebraniu rodziców	☐
c)	przekazano mi przez e-dziennik	☐
d)	ze strony www szkoły	☐
e)	osobiście zapoznałam się z dokumentem wyłożonym w bibliotece szkolnej	☐
f)	od własnego dziecka	☐
g)	od innych rodziców	☐

WNIOSKI:

1. Najskuteczniejszymi kanałami są te oparte na bezpośrednim kontakcie (wychowawca – 27%) oraz na aktywnym przekazie elektronicznym (e-dziennik – 33%). Oznacza to, że rodzice oczekują, że szkoła aktywnie dostarczy im informacje, a najbardziej ufają wychowawcom swoich dzieci.
2. Należy uznać, że wychowawca i e-dziennik są filarami komunikacji i muszą być priorytetowo wspierane w tym zakresie.
3. Kanały pasywne – wymagające własnej inicjatywy rodzica – są praktycznie nieskuteczne. Strona www (20%) nie stanowi realnego źródła informacji.
4. Wynik ten w pełni potwierdza wniosek płynący z innego pytania; szkoła musi zrezygnować z pasywnego udostępniania na rzecz aktywnego dostarczania informacji.
5. Ogólne zebrania z dyrektorem (0%) oraz przekaz przez dziecko (4%) są znacznie mniej efektywne niż spotkania z wychowawcą.

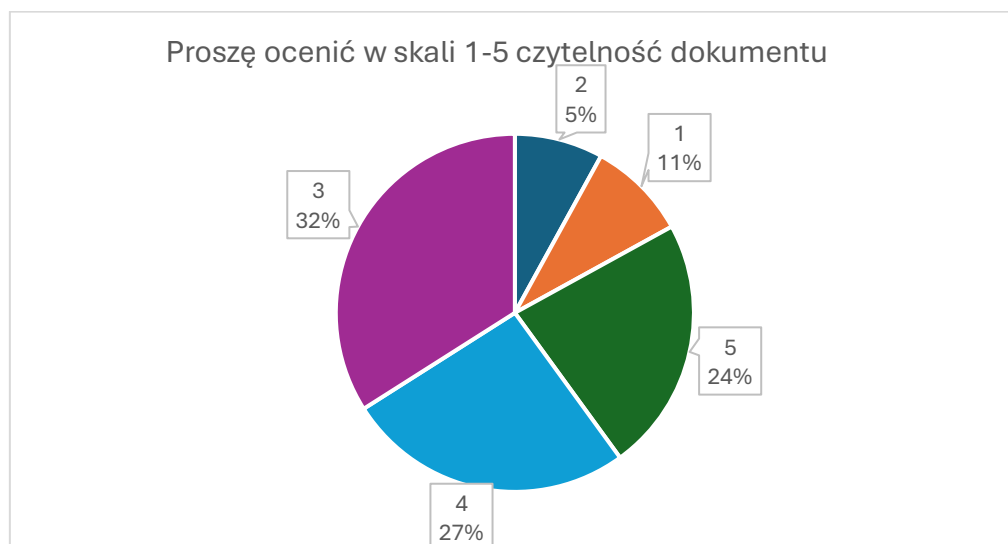
REKOMENDACJE:

1. Strona www i biblioteka mogą służyć jako repozytorium dla całego, obszernego dokumentu, ale nie jako główne źródło informacji. Należy unikać polecania ich jako podstawowej drogi zapoznania się z SOM.
2. Wychowawcy powinni otrzymać skondensowane, gotowe do prezentacji materiały i przeszkolenie, aby zapewnić jednolity i wysokiej jakości przekaz informacji na zebraniach.
3. Wzmocnienie roli wychowawców i E-dziennika jako priorytetów w przekazywaniu informacji.

Pytanie 3.

Proszę ocenić w skali 1-5 czytelność dokumentu, gdzie: 1- oznacza: mało czytelny, niejasny: 5- oznacza – bardzo czytelny i zrozumiały. Proszę wstawić „x” w odpowiedniej rubryce

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. 51 % rodziców oceniło czytelność dokumentu na dobrą lub bardzo dobrą (4 lub 5). To oznacza, że sam język i struktura Standardów są dla większości rodziców, którzy się z nimi zapoznali, zrozumiałe.
2. Znacząca mniejszość, bo 40% rodziców (sumując oceny 1, 2 i 3), nie uważa dokumentu za w pełni czytelny i zrozumiały.
3. Wyniki te tłumaczą poniekąd problem z zapoznaniem się z dokumentem (11% „nie” pyt. 1). Rodzic, który natrafi na długi, formalny i momentami niejasny dla niego tekst (co sugeruje 40% ocen 1-3), ma mniejszą motywację do przeczytania go w całości.

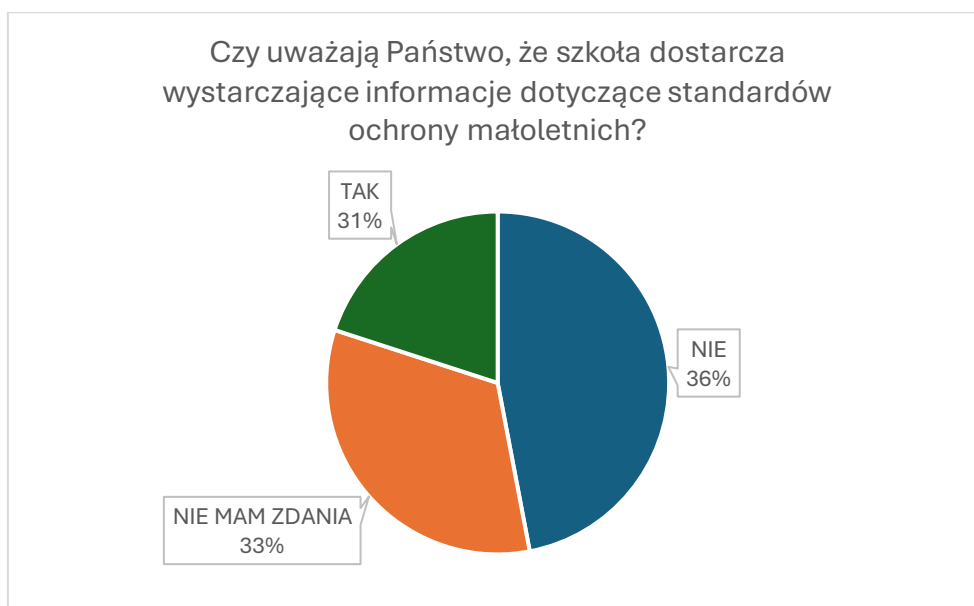
REKOMENDACJE:

1. Należy podjąć działania mające na celu podkreślanie w komunikacji, że Standardy to praktyczny przewodnik dla rodziców, a nie tylko formalny obowiązek prawny szkoły, co może zwiększyć motywację do ich przeczytania.

Pytanie 4.

Czy uważają Państwo, że szkoła dostarcza wystarczające informacje dotyczące standardów ochrony małoletnich?

TAK	NIE	NIE MAM ZDANIA
☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. Niespełna połowa rodziców (31%) uważa, że szkoła dostarcza wystarczające informacje na temat SOM.
2. Łącznie 69% rodziców (36% „nie” i 33% „nie mam zdania”) wyraża brak satysfakcji lub brak pewności co do ilości i jakości dostarczanych informacji.

REKOMENDACJE:

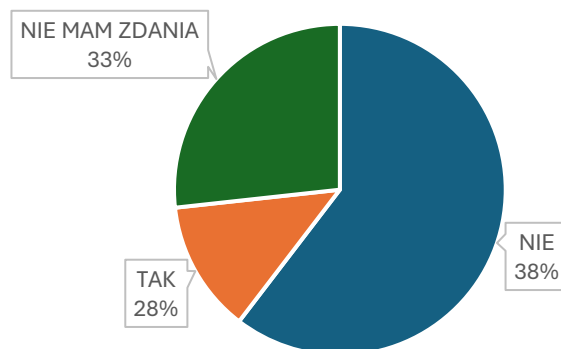
1. Cykliczne Przypomnienia: Wprowadzenie rutynowych, comiesięcznych lub kwartalnych e-maili informujących o bezpieczeństwie i przypominających o istnieniu SOM, by utrzymać temat na bieżąco.
2. Feedback na spotkaniach: Podczas najbliższych zebrań, wychowawcy powinni zawsze zapytać rodziców, czy mają pytania dotyczące SOM i jakie informacje wg nich są niejasne/niewystarczające. Powyższą czynność należałoby odnotować w dzienniku.
3. Dywersyfikacja kanałów komunikacji: Wykorzystanie co najmniej trzech różnych kanałów do dystrybucji kluczowych informacji o SOM (np. e-mail, komunikat na platformie szkolnej, informacja drukowana na zebraniu).
4. Mimo podjętych działań informacyjnych, prawdopodobnie przyjęte metody komunikacji są zbyt pasywne (np. polegają na samodzielnym odszukaniu dokumentu przez rodzica). Konieczne jest zwiększenie aktywności i różnorodności kanałów przekazu, aby skuteczniej dotrzeć do połowy społeczności rodzicielskiej (ok. 44%-50%), która albo nie otrzymała wystarczającej informacji, albo jej nie przyswoiła.
5. Opracowanie i udostępnienie listy najczęściej zadawanych pytań (FAQ) dotyczących Standardów, aby rozwiązać wątpliwości 53% rodziców.

Pytanie 5.

Czy uważają Państwo, że wskazane procedury zgłaszania przemocy pracownikom szkoły przez samych uczniów są dla nich zrozumiałe?

TAK	NIE	NIE MAM ZDANIA
-----	-----	----------------

Czy uważają Państwo, że wskazane procedury zgłaszania przemocy pracownikom szkoły przez samych uczniów są dla nich zrozumiałe?

WNIOSKI:

1. Zdecydowana większość rodziców (38%) nie jest przekonana, że procedury zgłaszania przemocy są zrozumiałe dla uczniów.
2. Najważniejszym elementem wymagającym uwagi jest duża grupa 33% rodziców, która nie ma zdania. Wysoki odsetek „nie mam zdania” wskazuje, że rodzice nie wiedzą, w jaki sposób i czy w ogóle szkoła komunikuje te procedury samym uczniom.
3. Jedynie 28% rodziców uważa, że procedury SOM są zrozumiałe dla uczniów. Rodzice mogą nie wiedzieć, w jaki sposób szkoła komunikuje te zasady uczniom.

REKOMENDACJE:

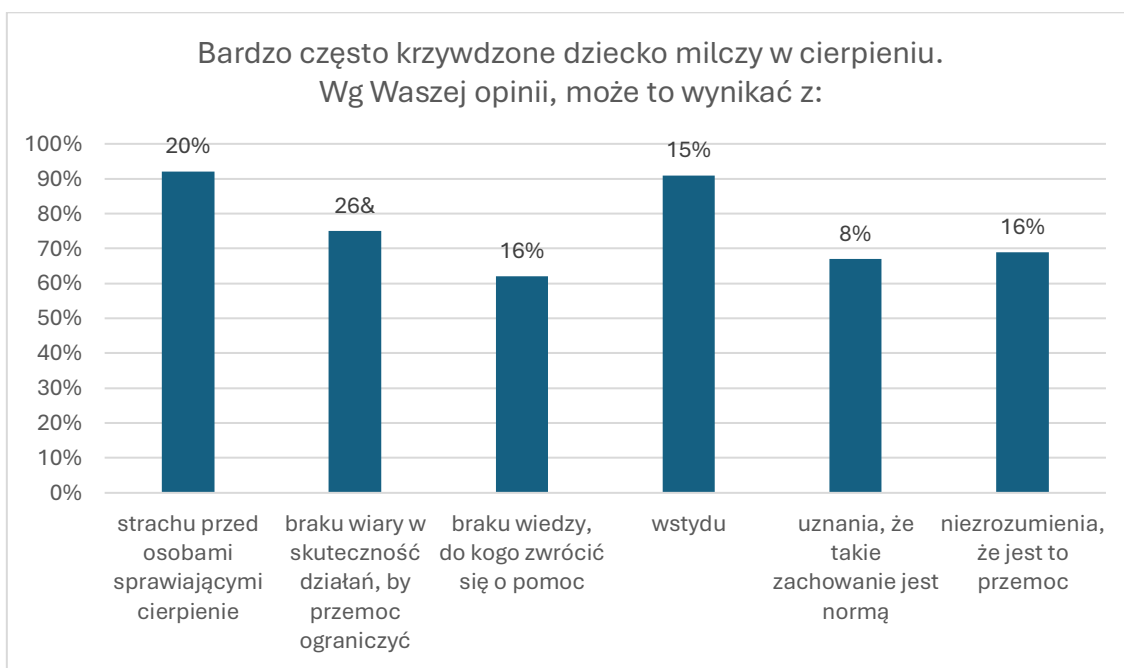
1. Należy podjąć działania zwiększające dostępność dokumentu w wersji skróconej dla uczniów.
2. Na godzinach wychowawczych należy cyklicznie wracać do zapisów z wersji skróconej i zadawanie pytań uczniom, czy rozumieją dokument, czy coś jest dla nich niezrozumiałe.
3. Wprowadzenie do planu lekcji obowiązkowych, rocznych warsztatów na temat bezpieczeństwa i Standardów Ochrony Małoletnich, prowadzonych przez pedagoga/psychologa.
4. Opracowanie kolorowych, prostych i atrakcyjnych wizualnie plakatów i broszur (np. z wykorzystaniem komiksów lub infografiki) z instrukcją krok po kroku, jak zgłaszać przemoc. Plakaty te powinny być umieszczone w widocznych miejscach w szkole.
5. Zainstalowanie w bezpiecznym i dostępnym miejscu (lub udostępnienie anonimowego formularza online) "Skrzynki Zaufania" lub "Skrzynki Zgłoszeń" jako dodatkowej, anonimowej drogi zgłaszania niepokojących sytuacji.

Pytanie 6.

Bardzo często krzywdzone dziecko milczy w cierpieniu. Wg Waszej opinii, może to wynikać z: (można zaznaczyć wiele odpowiedzi)

a) strachu przed osobami sprawiającymi cierpienie

b)	braku wiary w skuteczność działań, by przemoc ograniczyć	☐
c)	braku wiedzy, do kogo zwrócić się o pomoc	☐
d)	wstydu	☐
e)	uznania, że takie zachowanie jest normą	☐
f)	niezrozumienia, że jest to przemoc	☐
g)	Innych, jakich?	

WNIOSKI:

1. Wysoki wynik braku wiary w skuteczność działań (26%) u dziecka jest szczególnie ważny, ponieważ odzwierciedla to pośrednio nieufność do systemu ze strony dorosłych. Rodzice, którzy nie wierzą w skuteczność interwencji, przenoszą ten brak wiary na dziecko.
2. Rodzice uważają, że dziecko milczy z powodu niezrozumienia, że jest to przemoc (16%) oraz uznania, że to norma (8%). Wskazuje to na potrzebę, aby edukacja była bardziej skupiona na emocjonalnym i definicyjnym aspekcie krzywdzenia (co jest, a co nie jest normą), a mniej na technicznych procedurach.
3. Rodzice trafnie identyfikują bariery emocjonalne jako główne przyczyny milczenia: strach (20%) i wstyd (15%).
4. Wniosek ten jest kluczowy w kontekście bierności rodziców w zgłaszaniu. Jeśli dorośli boją się zgłaszać, tym bardziej musimy przeciwdziałać strachowi u dzieci.
5. Koniecznym staje się demonstrowanie skuteczności i transparentności działań szkoły.

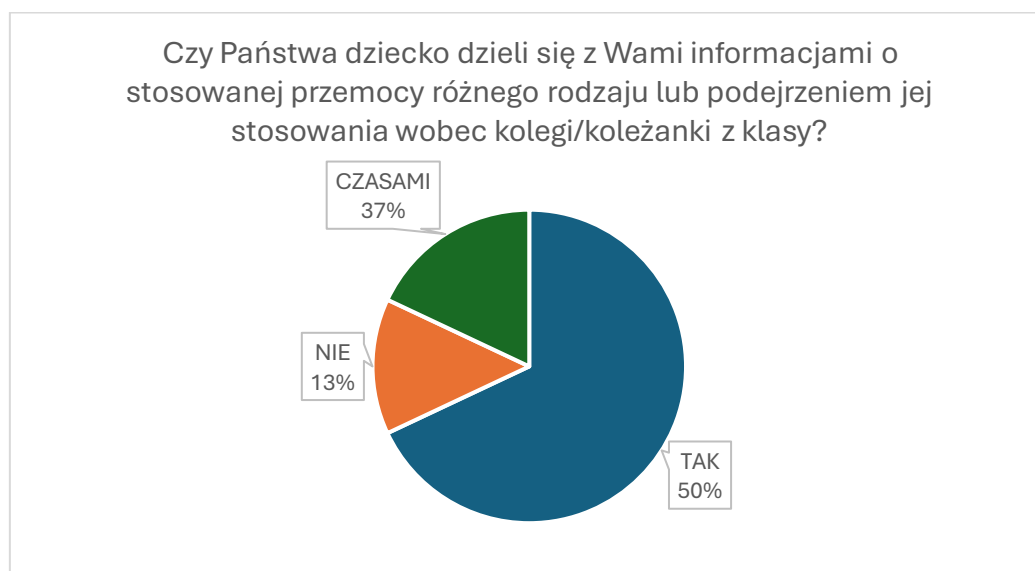
REKOMENDACJE:

1. Należałoby podjąć działania mające na celu zwiększenie i wzmacnianie dla profilaktyki i interwencji.
2. Zapewnienie pełnej anonimowości i poufności na poziomie dzieci, np. poprzez skrzynkę zaufania i spotkania indywidualne.
3. W ramach zajęć dla uczniów należy kłaść nacisk na jasne definiowanie, co jest naruszeniem granic i przemocą, a co jest normą. Używanie konkretnych, życiowych przykładów (dostosowanych do wieku) zamiast ogólników.

Pytanie 7.

Czy Państwa dziecko dzieli się z Wami informacjami o stosowanej przemocy różnego rodzaju lub podejrzeniem jej stosowania wobec kolegi/koleżanki z klasy?

TAK	CZASAMI	NIE
☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. Zdecydowana większość, bo aż 50% rodziców, deklaruje, że ich dziecko aktywnie dzieli się informacjami o przemocy. Łącznie 87% dzieci (68% „tak” i 14% „czasami”) ma w zwyczaju dzielić się takimi informacjami.
2. Jest to bardzo dobry wynik, wskazujący, że w większości rodzin istnieje silna relacja zaufania, a dzieci postrzegają rodziców jako bezpieczne i efektywne źródło pomocy i wsparcia w sprawach dotyczących bezpieczeństwa rówieśników.
3. 13% rodziców deklaruje, że ich dziecko nie dzieli się takimi informacjami. Choć jest to mniejszość, ta grupa uczniów może być szczególnie narażona na niepowiadomienie o niepokojących zdarzeniach – zarówno w domu, jak i w szkole.
4. Potwierdza to konieczność dalszego wspierania budowania otwartej komunikacji w rodzinie oraz upewnienia się, że dzieci, które nie mówią o tym w domu, znają i ufają procedurom zgłaszania przemocy w szkole.

5. Wysoki poziom otwartości w domu (50%) stanowi solidną podstawę dla szkolnego systemu ochrony. Szkoła powinna ten wynik wykorzystać, zachęcając rodziców do przekazywania zgłoszeń od dzieci, które mogłyby się bać zwrócić bezpośrednio do nauczyciela.

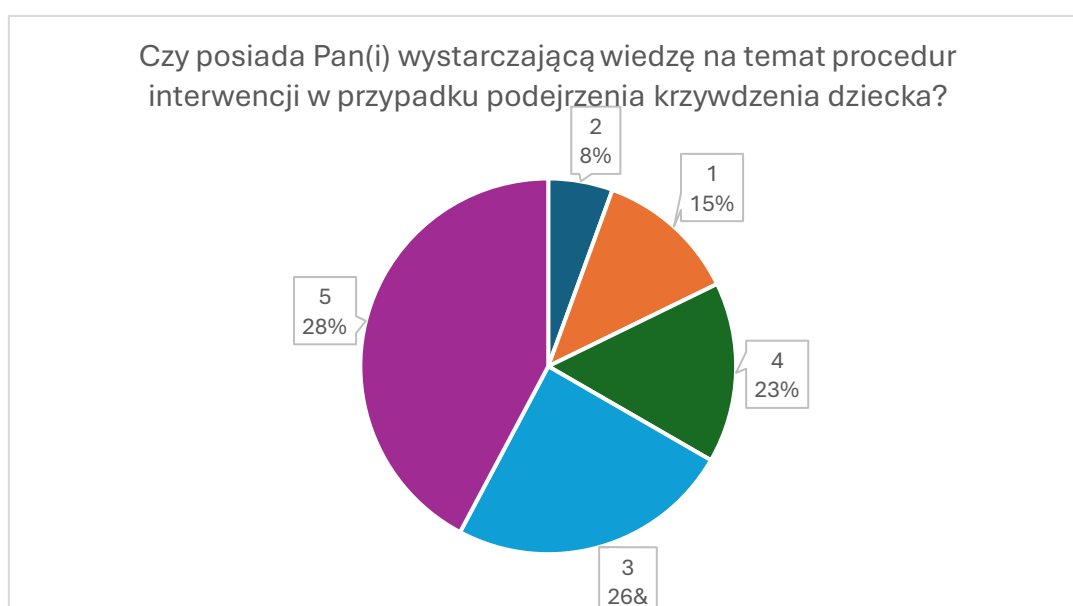
REKOMENDACJE:

1. Należy podjąć działania mające na celu wsparcia rodziców w budowaniu świadomości i otwartej komunikacji w domu.
2. Zorganizowanie przez szkołę warsztatów, które pomogą rodzicom w nauce otwartego zadawania pytań o bezpieczeństwo, rozpoznawania sygnałów alarmowych u dzieci i unikania reakcji blokujących rozmowę, np. e-szkolenie „Zrozumieć nastolatków”.

Pytanie 8.

Czy posiada Pan(i) wystarczającą wiedzę na temat procedur interwencji w przypadku podejrzenia krzywdzenia dziecka? gdzie: 1- nie posiadam; 5- oznacza: posiadam pełną wiedzę. Proszę wstawić „x” w odpowiedniej rubryce

1	2	3	4	5
☐	☐	☐	☐	☐

WNIOSKI:

1. 51% rodziców deklaruje dobrą lub pełną wiedzę (4 lub 5) na temat procedur interwencyjnych. Jest to bardzo pozytywny wynik, wskazujący na wysoką świadomość w zakresie najbardziej wrażliwych i skomplikowanych aspektów Standardów Ochrony Małoletnich (SOM).
2. 46% rodziców (oceny 1, 2 i 3) nie posiada wystarczającej wiedzy, a w przypadku 23% (oceny 1 i 2) wiedza ta jest bardzo niska lub zerowa. Ten wynik jest alarmujący, ponieważ w sytuacjach podejrzenia krzywdzenia, współpraca i natychmiastowe działanie rodziców i szkoły są kluczowe. Brak wiedzy rodzica na temat procedur interwencyjnych może opóźnić lub skomplikować podjęcie niezbędnych kroków ochronnych.

REKOMENDACJE:

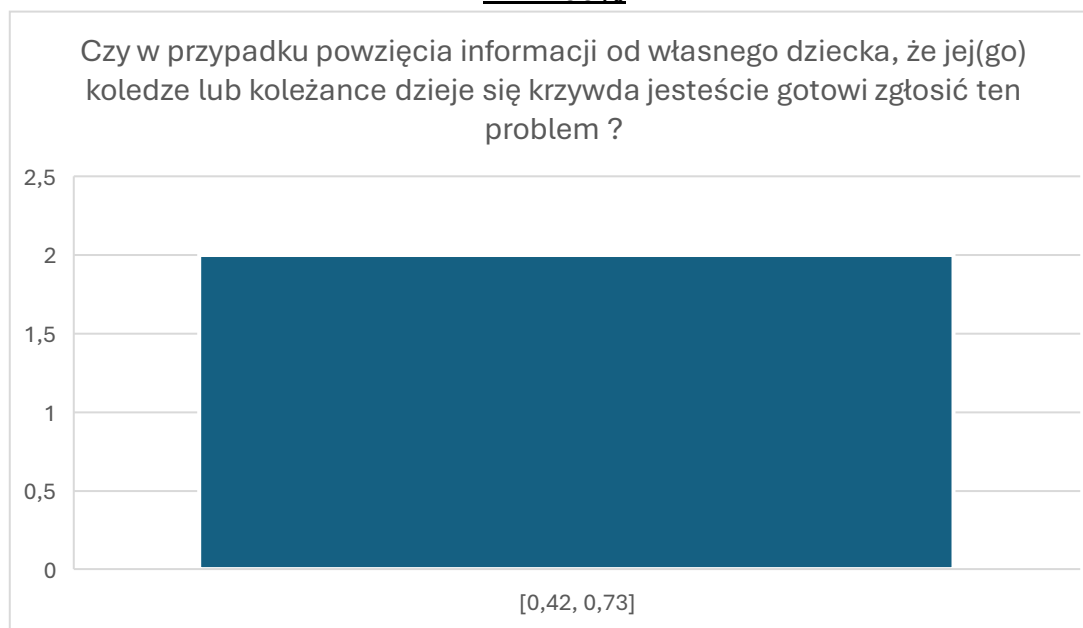
1. Powyższe wyniki potwierdzają konieczność wyodrębnienia i silnego podkreślenia w komunikacji ze szkołą wyłącznie tych procedur interwencyjnych (co robić, do kogo się zwrócić), ponieważ są one priorytetowe dla rodziców.
2. Cykliczne przypominanie o procedurach (np. na początku roku szkolnego i przed feriami/wakacjami), ze szczególnym naciskiem na to, co rodzic powinien zrobić, gdy ma wątpliwość.
3. Podczas spotkań z rodzicami omawianie anonimowych, hipotetycznych przykładów sytuacji interwencyjnych, aby pokazać, jak procedura działa w praktyce.

Pytanie 9.

Czy w przypadku powzięcia informacji od własnego dziecka, że jej (go) koledze lub koleżance dzieje się krzywda jesteście gotowi zgłosić ten problem?

TAK	NIE
☐	☐

TAK 100%

WNIOSKI:

1. Wszyscy 100% rodziców, jest gotowa zgłosić problem krzywdzenia kolegi/koleżanki swojego dziecka.
2. System ochrony małoletnich (SOM) w szkole jest wspierany ze strony kluczowej grupy, jaką są rodzice świadków. Skuteczność SOM opiera się na zgłaszaniu.

REKOMENDACJE:

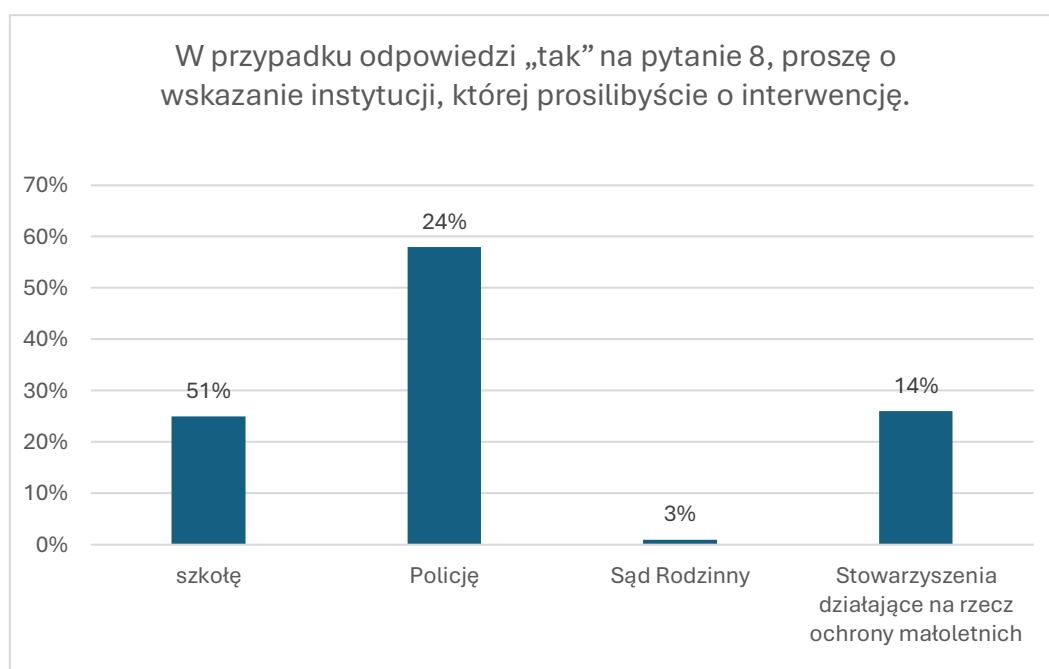
1. Koncentracja działań powinna być nadal skierowana na budowanie zaufania i przełamywanie strachu przed zgłoszeniem.

2. Szkoła musi jasno, wielokrotnie i formalnie komunikować, że każde zgłoszenie jest chronione, a tożsamość osoby zgłaszającej (i dziecka-świadka) będzie traktowana z najwyższą poufnością i ochroną przed odwetem.
3. Podczas spotkań z rodzicami należy kłaść nacisk na moralny i społeczny obowiązek interwencji oraz wyjaśniać, że niezgłoszenie może mieć poważne konsekwencje.

Pytanie 10.

W przypadku odpowiedzi „tak” na pytanie 8, proszę o wskazanie instytucji, której prosilibyście o interwencję.

a)	szkołę	☐
b)	Policję	☐
c)	Sąd Rodzinny	☐
d)	Stowarzyszenia działające na rzecz ochrony małoletnich	☐
g)	inne, jakie?	

WNIOSKI:

1. W sytuacjach zagrożenia życia lub zdrowia, rodzice zdecydowanie najbardziej ufają Szkole (51%). Jest to pozytywny wskaźnik świadczący o tym, że rodzice znają ścieżkę interwencji kryzysowej.

REKOMENDACJE:

1. Szkoła musi aktywnie promować swoje procedury jako te, które wskazują, że jest to efekt współpracy z Policją i Sądem. Należy podkreślać, że zgłoszenie do szkoły automatycznie uruchamia procedury interwencyjne, które w odpowiednim momencie angażują Policję lub Sąd.
 2. Należy jasno i często komunikować, że zgłoszenie do szkoły jest najszybszą drogą do uruchomienia procedur formalnych.
-